

Йду я полем-лугом

Лідія Компанієць

Сонячні зайчата бавляться в кущах,
І від тих зайчаток миготить в очах.
Гомонять билінки, теплі та живі...
Йду я полем-лугом по розмай-траві.
А мене стрічає жайворонка спів,
А мені ромашки тільки кив та кив...
Росонька іскриста впала на зело.
Три доріжки різно в'ються за село,
І мене гуляти кличе далина...
Ой, яка ж то гарна рідна сторона!

Ген колгоспна нива. їй немає меж,
Їдеш — не об'їдеш, оком не сягнеш:
Аж до виднокраю йде вона звідціль.
Скоро-скоро жниво розпочне артіль...
Мають в небі крильми степові орли,
Соняхи до сонця голови звели;
Золотисте просо тягнеться у вись,
Кавуни та дині зав'язком взялись,
І шумить колоссям буйна ярина...
Ой, яка ж то гарна рідна сторона!..